

Слова Жыцця на ліпень 2012

«Бо хто мае, таму дадзена будзе, і атрымае ўдосталь, а хто не мае, у таго адымецца і тое, што мае» (Мц 13,12).

Гэтымі словамі Езус адказвае сваім вучням, якія спыталіся ў Яго, чаму Ён гаворыць прыпавесцамі. У адказ Хрыстус патлумачыў, што не ўсім людзям дадзена зразумець таямніцы Валадарства Божага, а толькі тым, хто належным чынам падрыхтаваны, тым, хто прымае Яго словы і жыве па іх.

Сярод Яго слухачоў на самой справе ёсць тыя, хто па сваёй волі закрылі вочы і вушы, таму яны глядзяць і не бачаць, слухаюць, але не чуюць і не разумеюць. Ёсць і тыя, хто бачыць і чуе Езуса, але ўпэўнены, што ўжо ведае ўсю праўду і таму не верыць ані Яго словам, ані ўчынкам, якія іх пацвярджаюць. І ўрэшце, яны губляюць нават тое нямногае, што маюць.

«Бо хто мае, таму дадзена будзе, і атрымае ўдосталь, а хто не мае, у таго адымецца і тое, што мае».

Чым жа так важная гэта фраза Езуса? Ён запрашае нас адкрыць свае сэрцы на слова, якое Ён нам абвешчае і па якім мы будзем падводзіць рахункі ў канцы жыцця.

Евангелле паказвае нам, што абвешчэнне слова займае цэнтральнае месца ва ўсіх прагненнях і ўчынках Езуса. Мы бачым Яго, вандруючага з горада ў горад, на дарогах, палях, у вёсках, хатах, сінагогах абвешчаючага вестку пра збаўленне. Ён звяртаецца да ўсіх, але асабліва да бедных, пакорлівых, даведзеных да мяжы людзей. Езус параўноўвае сваё слова са святлом, з соллю, з сеццю, закінутай у мора, са збожжам, укінутым у зямлю. І аддае жыццё, каб агонь, схаваны ў слове, успалымнеў.

«Бо хто мае, таму дадзена будзе, і атрымае ўдосталь, а хто не мае, у таго адымецца і тое, што мае».

Езус чакае, што слова, якое Ён кажа, зменіць свет. Таму не згаджайцеся на тое, каб перад абліччам гэтай навіны заставацца староннім, абыякавым. Не дапускайце, каб такі вялікі дар, атрыманы аднойчы, застаўся бескарысным.

Каб падкрэсліць гэтае заданне, Езус пацвярджае тут яшчэ раз закон, які ляжыць у аснове ўсяго духоўнага жыцця: калі хто выконвае Яго слова, таго ўсё глыбей і глыбей Ён будзе ўводзіць у багацце і непараўнальную радасць свайго Валадарства; а калі занядае слова, Езус адбярэ яго ў іх і перадаць іншым, каб прыносіла плён.

«Бо хто мае, таму дадзена будзе, і атрымае ўдосталь, а хто не мае, у таго адымецца і тое, што мае».

Гэтае Слова Жыцця, такім чынам, перасцерагае нас ад сур'ёзнай памылкі, якую мы можам зрабіць: ад таго, каб прыняць Евангелле проста як аб'ект захаплення, вывучэння, абмеркавання, а не дзеля таго, каб рэалізаваць яго ў жыцці.

Больш таго, Езус чакае ад нас прыняцця слова і ўцелаўлення яго такім чынам, каб яно фармавала нашыя ўчынкі і праз гэта, — па сведчанні нашага жыцця — сталася святлом, соллю, закваскаю, якая паступова перамяняе ўсё грамадства.

Так што выбірайце ў гэтым месяцы адно асаблівае са шматлікіх словаў жыцця з Евангелля і пераўтварайце яго ў дзеянне. І тады да нашай радасці мы дададзім яшчэ адну радасць.

Кыра Любіч, «Nowe Miasto» 1996/4